

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201602
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8519201602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného: JUDr. Pavol Pospécha, advokát, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanej: N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, o zaplatenie 692,58 eura s príslušenstvom,, odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 7Csp/56/2019-64 zo dňa 28.05.2020, jednomyseľne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vyslovil cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 326,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 326,84 eur od 09.05.2018 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur splatných vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to pod hrozbou straty splátok v prípade omeškania.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.“

2. Spor právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1 a 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (21.12.2016) (ďalej aj ako „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1 a 2 a § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení uviedol, že považoval za dostatočne preukázané, že strany sporu dňa 21.12.2016 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 650 eur. Medzi žalobcom a žalovanou došlo takto k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ. Dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou nespĺňa náležitosti stanovené ZoSÚ. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že nestačí, aby bola v zmluve uvedená len výška RPMN, nakoľko takýto strohý údaj by nemal žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, keďže nevyplývalo by z neho čo daný údaj vlastne predstavuje a pritom je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, keďže je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov

sa vychádzalo pri jeho výpočte (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.), čo z obsahu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nemožno vyčítať. Podľa názoru súdu prvej inštancie nestačilo, aby v rámci spotrebiteľských zmlúv boli podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnuté iba do obchodných podmienok resp. zmluvných dojednaní, ktoré pripravuje dodávateľ a spotrebiteľ ich obsah neovplyvňuje, ale musia byť zahrnuté do textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje. Absencia uvedenej náležitosti má za následok, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 a nasl. ZoSÚ, žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia. Žalovanej bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 650 eur, z ktorej zaplatila sumu 348 eur a teda žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej sumy 302 eur vrátane sumy neuhradených záväzkov na náhradu poistného vo výške 24,84 eura t.j. 326,84 eura a na úhradu tejto sumy súd žalovanú zaviazal, v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zmluvnú pokutu 0,04 % denne zo sumy 692,58 eura v zmysle čl. 11.1 zmluvy považoval za zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a zároveň jej výška 14,6 % ročne za stavu, kedy sadzba zákonného úroku z omeškania sa pohybuje okolo hodnoty 5 % ročne bola neprimeraná. Na základe uvedeného nárok uplatnený žalobcom na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

4. O trovách strán súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že žalobca mal v konaní úspech len čiastočný, keďže súd žalobe vyhovel v časti zaplatenia sumy 326,84 eura (47,19 %), čo je neúspechom žalovanej. V časti o zaplatenie 365,74 eura (52,80 %) však súd žalobu zamietol, čo je neúspechom žalobcu. Vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu, súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žalobca v odvolaní uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 650 eur za podmienok, ktoré v odvolaní vymenoval, medzi nimi i RPMN vo výške 24,18 %. V zmluve boli uvedené predpoklady pre výpočet RPMN, a to že sa pri jej výpočte vychádza z predpokladu, že úver bol poskytnutý okamžite a v dohodnutej sume, že táto zmluva ostane plátna po dohodnutý čas, veriteľ a dlžník si bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách stanovených v zmluve a nedôjde k zmene splátkového kalendára. Na základe uvedeného tvrdil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje správne uvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a z tohto dôvodu nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Zároveň namietal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zamietajúcej uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dojednané, ešte nespôsobuje jej neplatnosť, pričom to jasne vyplýva z § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho predpisu §3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Uvedené ustanovenia a obmedzenia zmluvnej pokuty boli dodržané. Súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu skutočnosťami, ktoré sú všeobecné, neurčité a nepreskúmateľné a súčasne v rozpore s § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, tak že žalobe vyhovie. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zaviazal žalovanú na povinnosť náhrady trov konania v celom rozsahu.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Odvolací súd je toho názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah strán sporu, ktorý mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podpísanej dňa XX.XX.XXXX, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský a je potrebné aplikovať aj ustanovenia spotrebiteľského práva, predovšetkým § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

10. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie predpokladov potrebných na výpočet RPMN. K údaju o RPMN odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN.

12. Tento údaj v iných dokladoch by súd akceptoval len v prípade, ak by dlžník na túto skutočnosť bol upozornený priamo v zmluve odkazom na príslušnú listinu. V zmluve však žiadny takýto odkaz nie je. Odvolací súd je toho názoru, že časť obsahu zmluvy síce možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky, nemalo by sa to však týkať podstatných náležitostí zmluvy (ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru).

13. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. Takýto záver odvolací súd považuje za vecne správny a súladný s ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ.

14. Z tohto dôvodu je podľa odvolacieho súdu plne legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanej, a to v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, v zmysle ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

15. Keďže v konaní nebolo sporné, že žalovaná žalobcovi z titulu predmetného úveru uhradila doposiaľ sumu 348 eur oproti poskytnutému úveru 650 eur, bolo dôvodným vyhovieť žalobe v časti o zaplatenie 302 eur spoločne so sumou 24,84 eura za neuhradené poistne, t. j. celkovo 326,84 eura s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietnuť.

16. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, táto bola v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí revolvingového úveru definovaná nasledovne: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods.

13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“ Niet pochýb o tom, že táto zmluvná podmienka nebola dohodnutá individuálne (je súčasťou formulárovej zmluvy vypracovanej veriteľom), dlžník do jej znenia zasiahnuť nemohol. Navyše dlžník je takúto zmluvnú pokutu povinný platiť dvakrát, a to pri omeškaní mesačnej splátky ako aj v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Zároveň z citovaného ustanovenia zmluvy nie je zrejmé, do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať.

17. Odvolací súd preto považoval odvoláciu námietku žalobcu ohľadom zmluvnej pokuty za neopodstatnenú, nakoľko táto neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Na základe neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky by nebol dôvod na priznanie uplatneného nároku na zmluvnú pokutu.

18. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil.

19. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

21. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).